

Варто зазначити, що твір Дж. Остен обраний Сет Гремом-Смітом не випадково, адже жінка-автор у свої творах з іронією описувала звички кінця XVIII століття. На нашу думку, іронія та пародія сучасного автора є другим рівним організації тексту «Гордість і упередженні і зомбі».

Так, Дж. Остен акцентує увагу на еволюції життєвих орієнтирів, права на творчу реалізацію. Вона зображує в образі Елізабет Беннет нову жінку англійського суспільства. Якщо Елізабет Беннет у Дж. Остен є уособленням руйнівної сили, що спрямована на зміну звичаїв, то у книзі Сет Грема-Сміта до усіх рис Елізабет додається бездоганна фізична підготовка та володіння зброєю. Найближчою людиною для Елізабет – є Джейн, одна з найкрасивіших і найрозумніших, стримана і мила, вона постає перед нами найніжнішою і найвихованішою. У сучасному романі автор не змінює близькі стосунки сестер. Саме тому Джейн, так само як Елізабет, очищує суспільство від зомбі.

Справедливість світу в мешап-романі виконують чоловіки. Містер Дарсі є втіленням чеснот сучасного англійського суспільства. Джейн Остен висміює англійське тогочасне суспільство за допомогою поєднання високого і низького. Так, риси характеру Дарсі дисонують з корисним тогочасним суспільством. У романі жахів містер Дарсі традиційно заслуговує повагу публіки завдяки своїм бойовим успіхам.

Отже, Сет Грем-Сміт у мешап-романі за допомогою пастишу та іронії створює альтернативну історію «на сучасний лад». Позитивні, негативні образи автор не змінює, а зображує їх більш рішучими та жорстокими в боротьбі з нечестивим.

ЛІТЕРАТУРА

1. Джеймисон Ф. Постмодернізм и общество потребления URL: http://www.ruthenia.ru/logos/number/2000_4/10.htm. (дата звернення: 20.11.2019)

2. Остен Дж. Гордість і упередження URL: <http://booksonline.com.ua/view.php?book=174437&page=13> (дата звернення: 20.11.2019)

3. Остен Дж., Грем-Сміт С. Гордість і упередження і зомбі. К : Основи, 2016. 296 с.

Олександра Вакуленко,

студентка 2 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу

Бердянського державного педагогічного університету

Наук. керівник: **М.В.Варьєва**

викладач української мови та літератури (БЕГК БДПУ)

ЛЮДИНА НА ВІЙНІ В ОПОВІДАННІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА «ВОЛЯ ДО ЖИТТЯ»

Актуальність. Тема війни буде основною темою літератури й мистецтва, нашого щоденного життя ще довгі роки по її закінченні. За типом світогляду і на війні Довженко залишився романтиком. Але на відміну від

інших ще в 1942 пояснював поразки наших військ не фактором раптовості, а відсутністю культури життя і культури війни.

Мета дослідження. Проаналізувати різні погляди на одну подію – Другу Світову війну, показати героя-захисника і героя-філософа (О.Довженко і Г.Белль).

Методи дослідження. Аналіз творів, синтез, систематизація інформації, інтерпретація художнього твору.

Особливості сюжету. Оповідання «Воля до життя» Довженка має однолінійний сюжет, описів мало, героя показано сформованим. Сюжет твору розкриває конкретну систему подій, в основі якого певний конфлікт. Зав`язка – героя поранено, розвиток подій – показ характеру героя, зустріч із санітарами, лікування в госпіталі, монологи Івана, діалоги з хірургом. Герой усвідомлює, що не може померти, бо в нього є сім`я і він ненавидить смерть. Кульмінація – Іван «викричав» собі операцію, спогади про сім`ю. Розв`язка – віра і надія у життя, перемога над смертю.

Портрет головного героя як художня деталь. Перший портрет: не був «великою» людиною, «середній на зріст, стрункий, сіроокий юнак..., літ двадцять п`ять». Другий – найвиразніший: «Страшний був Карналюк і прекрасний». Третій – здивування хірурга: «...стрункий, як Бог...». Порівнюючи героя з Богом, Довженко надає йому рис мужності, стійкості й героїзму; малює яскравий, точний, вражаючий портрет. Саме з нього і формується читацьке враження від Івана Карналюка.

Внутрішній монолог та психічний стан героїв. Наскрізна деталь – очі, погляд чи не найголовніша деталь для розкриття образу. Погляд героя видозмінюється, щоразу виражаючи різні почуття:

1. Страху – «...так широко розплющив очі, і так не зажадав розплющувати їх, що санітари, підбираючи ранком загиблих бійців, подумали, ніби перед ним труп з розкритими застиглими очима».

2. Ненависті – «Він дивився на неї, як на смертельного ворога, і мовчав».

3. Докору – «... запитав він, палаючи у вогні гангрені і обпікаючи хірурга незабутнім поглядом».

4. Надії – «... прошепотів Карналюк, вдивляючись докторові, здавалось у самісіньку душу».

Сновидіння і марення допомагають герою не впасти, не підкоритися смерті; розкривають таємниці внутрішнього світу, виявляють його сутність.

Авторське ставлення до змальованих подій і героїв пов`язане з метою, яку ставив письменник. Довженко хотів підтримати бійців у моменти відчаю, розповідаючи про непридуманого героя, прищепити волю до життя. Авторська концепція Довженка – є воля – є життя, є людина. Письменник героїзував Івана Карналюка, але попри зовнішній пафос, Олександр Петрович відчував страждання, трагізм народу в цій кровопролитній війні; бачив конкретну людину в масі і піднімав її до найвищого узагальнення.

Порівняльний аналіз авторських концепцій. (Довженко «Воля до життя» і Г. Белль «Подорожній, коли ти прийдеш у Спа...»). Довженко своїм оповіданням хотів підтримати воїнів на фронті, розповідаючи про непридуманого героя. Белль показав, що війна – каліцтво душі й тіла, марно страчені життя людей. Герой Довженка впевнений в собі, перемагає смерть,

а герой Белля – виконавець чужої волі, страждає від причетності до фашизму. Довженко героїзував головного героя, а Белль показав хроніку одного дня, розраховує не на емоції читача, а на наш розсуд. Мова Белля спокійна, без пафосу, на відміну від Довженкової. Важливі думки німецького письменника не на поверхні тексту, як у Довженка. Його твір символічний, багатозначний. В оповіданні Довженка ситуація умовна, є контрастні сюжетні зіставлення.

Висновки. Тема війни завжди існувала в житті людства. Саме війна формувала такі поняття, як добро, зло, людяність, героїзм. Белль – на війні – солдат-швейкіанець, Довженко – військовий кореспондент, але по різні боки фронту вони однаково сприймали жахи війни, поневіряння народу. Довженко показав: поразки немає, поки сама людина не визнала себе переможеною. Що ж є головним в житті людини??? СИЛА ВОЛІ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белль Г. Подорожній, коли ти прийдеш у Спа... *Зарубіжна проза 2 пол. 20 ст.: новели, повісті, притчі*. Київ: Навч. кн., 2002.
2. Довженко О. Воля до життя. Вибрані твори. К.: Дніпро, 1971. С.231-237.

Яна КОВАЛЕНКО,

студентка 3 курсу

факультету філології та соціальних комунікацій

Науковий керівник: **Ольга БОГОВІН,**

к.філол.н., доцент (БДПУ)

АННА КАРЕНІНА ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТИП "ЖЕРТВА" У РОМАНІ Л. М. ТОЛСТОГО «АННА КАРЕНІНА»

Кохання – це те, що допомагає; це те, що змушує страждати; це те, що дарує неповторне й ні з чим непорівнянне щастя. Лев Миколайович Толстой – російський письменник і мислитель, в своєму романі «Анна Кареніна» глибоко торкнувся теми кохання, шлюбу і внаслідок цього проблем, з якими зіткнулися головні герої твору, зокрема жінки.

Актуальність теми пов'язана з положенням жінки в світі і труднощами, з якими вона могла зіткнутися у ХІХ столітті.

Метою наукової роботи передбачено розв'язання таких завдань: опрацювати науково-методичну літературу з обраної теми; проаналізувати текст художнього твору, схарактеризувати психологічні портрети головних героїв, визначити положення жінки у світі, Анна як психологічний тип «жертва»; сформулювати висновки та схарактеризувати їх.

Мета дослідження полягає в розкритті образу жінки-жертви і її положення у суспільстві ХІХ століття.

Анна Кареніна – головна героїня роману Л. Толстого «Анна Кареніна». На початку роману вона постає перед нами молодою привабливою жінкою з вищого світу. Її відносини з чоловіком зовні виглядають зразковими, і тільки при найближчому розгляді в них відчувається штучність і лицемірство. Після того як вона зрозуміла, що її